

گفت‌وگو با سید محمدرضا حسینی بای گزارشگر با سابقه رسانه ملی

همیشه تاته ماجرا می‌روم

گزارشگری به خصوص از نوع تلویزیونی که گزارشگر با مخاطبش ارتباطی واسطه‌ای دارد، یکی از شغل‌های جذاب در دنیای رسانه است و سوای شهرت، مخاطرات و چالش‌های خودش را هم دارد. سید محمدرضا حسینی بای، مجری گنبد کاووسی فعال و جسور تلویزیون از چهره‌ها سرشناس بحث گزارشگری است که با گزارش‌های گرم و سرزنده‌اش بین مخاطبان طرفداران زیادی دارد. او قبل از حضور در صداوسیما سابقه معلمی و کار در روزنامه‌ها را تجربه کرده و یکی از گزارشگران تلویزیون است که در بسیاری از حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و... فعالیت کرده و با حضور در کشور سوریه و تهیه گزارش‌هایی از میدان‌های جنگ این کشور و عراق توانست مقبولیت زیادی بین مخاطبان تلویزیونی به دست بیاورد. بای با انجام کارهایی نوآورانه مثل از ته تراشیدن موهای سرش برای تهیه گزارش‌های سربازی تکنیک‌های متفاوتی را برای اجرای برنامه‌هایش در نظر گرفته است. بای در رشته تاریخ تحصیل کرده و از سال ۷۵ وارد صداوسیما شده و از سال ۷۸ هم کار خبرنگاری را آغاز کرده است. او در دوران نوجوانی در جبهه‌های جنگ هم حضور داشته است. بای در سال‌های ۷۶ تا ۷۸ همزمان در رادیو تهران نیز سردبیر و نویسنده برنامه‌های سیاسی مردم و مجلس، رویدادهای سیاسی هفته و جنگ سیاسی بوده و در کشورهایی نظیر چین، لبنان و افغانستان برنامه داشته است. با حسینی بای درباره تفاوت‌ها و شباهت‌های کار گزارشگری در داخل و خارج از کشور گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که می‌خوانید.

احمد محمد اسماعیلی

به نظر می‌رسد علاقه دارید در حین تهیه گزارش هیجان زده بشوید و آدرنالین خونتان بالا برود...

نه، این مسائل برایم چندان مهم نیست. دوست دارم از جاهایی گزارش تهیه کنم که برای مردم حائز اهمیت باشد.

بنابراین شما سوای بحث کاری برای گزارشگری شأن خاصی قائل هستید؟

بله، یک خبر باید برای مردم جنبه روشنگری داشته باشد. به طور مثال در بحث سقوط هواپیما در یاسوج همه مردم انتظار داشتند خبرها روشنگرانه باشد.

آیا تا به حال پیش آمده برای تهیه گزارش به مکانی بروید که شرایط برایتان سخت باشد و احساس

پشیمانی کنید؟

نه، همیشه تا ته ماجرا می‌روم و حتی بارها پیش آمده از این که مثلا در

برای شما کار گزارشگری در داخل کشور جذابیت بیشتری دارد یا خارج از کشور؟

هر دو عرصه جذابیت و ویژگی‌های خاص خودش را دارد. جنس کار تهیه گزارش در داخل کشور بسیار گسترده است و در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و ورزشی قابل تعریف است و البته حوزه تخصصی من در زمینه اجتماعی است. هر کدام از این عرصه‌ها جذابیت خودش را دارد، از طرف دیگر حضور در خارج از کشور به خصوص در جاهایی که جنگ هم هست، جذابیتش از نوع دیگری است. برای من هیجان کار گزارشگری، جذابیت دارد. در داخل کشور هم یک گزارشگر ممکن است در جاهایی خطرناک حضور پیدا می‌کند مثل تهیه گزارش از مناطق زلزله، سیل زده یا فرو ریختن بهمن. من به عنوان گزارشگر در میدان هستم و باید با این چالش‌ها کنار بیایم.

برخی از گزارشگران علاقه دارند بیشتر در ماموریت‌های خارج از کشور در کشورهای آرام و اروپایی کار کنند. شما چطور؟

بیشتر خبرنگاران و گزارشگران صدا و

سیما آدم‌های جسور و تنرسی هستند و محل خدمت برایشان تفاوتی ندارد و فقط به رسالت کاریشان و تهیه خبر و گزارش می‌پردازند. به شخصه اگر قدرت انتخاب میان یک ماموریت آسان خارج از کشور یا حضور در کشورهای بحران زده داشته باشم، به ماموریت در کشورهای بحران زده می‌روم.

عملیات آزادسازی شهر حلب نبوده‌ام احساس تاسف کردم. من در ماموریت در زمان حضور داعش در عراق بارها با شرایط سخت و خطرناک روبه‌رو شدم و هیچ‌گاه احساس پشیمانی نکردم. همیشه کارم اولویت دارد و البته احتیاط‌های لازم برای حفظ جان را نیز انجام می‌دهم.

در حوزه کاری شما مثل سایر مشاغل رقابت هم وجود دارد؟

بله، در هر شغلی رقابت وجود دارد که به نظرم نکته بسیار مثبتی هم هست، رقابت سالم باعث ارتقای کمی و کیفی کار یک گزارشگر می‌شود و کارش از تکرار و کلیشه شدن فاصله می‌گیرد. موقعی که من گزارشگر برای رقابت با همکارانم دست به نوآوری بزنم، بستر کاری گزارشگری دارای پویایی و تغییرات مثبت و سازنده می‌شود.

نحوه برخورد یک گزارشگر در ارتباط با نقدها و برخورد‌های مردم و منتقدان باید چگونه باشد؟

به نظر من تا زمانی که به آدم توهین نشود باید صبور بود و آستانه تحمل بالایی داشت. خودم هم اهل طنز و مطایبه هستم و با این فضا بیگانه نیستم و برایم مطالب طنز و جوک ساخته‌اند. اخیرا عکسی از من در فضای مجازی زده بودند که حسینی بای سوای استرس پیدا کردن در کنکور در حین انتخابات هم دچار استرس می‌شود و در جایی دیگر نوشته شده بود که بای این قدر گزارش از کنکور تهیه کرده که اگر تست می‌زد، الان چند تا دکترا داشت!

کار کدام یک از همکارانتان

را بیشتر قبول دارید؟

کار همه همکارانم خوب است، اما شیوه کاری کامران

نجف‌زاده خاص و درست است و به نظر ادبیات کلامی‌اش هم به جذابیت کارش کمک کرده و یک گزارشگر حرفه‌ای است. نجف‌زاده سوای حضور موثر در سوریه در حال حاضر با حضور در نیویورک گزارش‌های چالشی و جذابی از آمریکا ارسال می‌کند.

اهل رفت و آمد با همکارانتان هستید؟

نه، من زیاد اهل رفت و آمد با همکارانم نیستم و رفت و آمدهایم منحصر به فامیل‌های نزدیک است. البته در حوزه کار با همه همکارانم ارتباط صمیمی و دوستانه‌ای دارم.

برای شما کار کردن در داخل از کشور چالش‌های کمتری دارد؟

هم در داخل و هم خارج از کشور چالش‌های کاری به شکل‌های مختلف وجود دارد. خوبی کار در داخل کشور این است که شما چهره شناخته‌شده‌ای دارید و خیلی از موانع کاری برایتان از بین می‌رود. در خارج از کشور شرایط فرق می‌کند و شما هر چقدر آدم شناخته‌شده‌ای هم باشید در چارچوب سیاست‌های آن کشور باید کارتان را انجام بدهید. یاد می‌آید در زمان آزادسازی شهر تکریت که در آنجا حضور داشتیم، تعدادی از عراقی‌ها به واسطه آن‌که برنامه‌های تلویزیون ایران را دنبال می‌کردند مرا شناختند و توانستم راحت‌تر کارم را انجام بدهم. در زمان حضور در صحن امام حسین (ع) هم خیلی از خادمان مرا شناختند و راحت‌تر توانستم کار گزارشم را انجام بدهم.

آیا برای شما حق ماموریت‌های خارج از کشور اهمیت دارد؟

حقوق خبرنگاران مشخص است و برای من اصلا جنبه مالی ماموریت‌های خارج از کشور اهمیتی ندارد. البته منکر اهمیت پول داشتن نمی‌شوم، ولی اولویت اصلی‌ام انجام کار به بهترین نحو ممکن است.